

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΤΗΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γιάνης κι’ ο Μαρής,
μιλούνε κι’ άπορείς.

- Μ. — Λέγε μου λοιπόν τὰ νέα πῶχω κέφι νάν τ’ άκούσω.
Γ. — Τέσσαρι τοῦ Μομφερράτου κι’ ὅλοι μὲ τὸ Μονοκροῦσε
Μ. — Στὸ μαρκάτο ποῦ γυρίζεις τί σοῦ λέν εἰ χωρικοί ;
Γ. — Βινιεράτο μελετάνε σερνικοὶ καὶ θηλυκοί.
Μὲ τὴ Μέκα εἶμαστ’ ὅλοι
σάν τίς πρῶτες ἐποχές,
Μέκα θέλει τ’ Ἀργιστόλι
Μέκα κι’ ἡ περιχές.

Τὸ Ῥωμάνο τότε βλέπω σάν κακὴ μας μητριά,
ἀλλὰ θέλω καὶ δεκάρες χάρις ποῦν’ άπορηά.

- Μ. — Τώρα, μωρὲ βρωμόσκυλο, δεκάρες μοῦ γυρεύεις ;
“Ὅλον τὸ χρόνο ποῦ πεινάς πῶς διάολο πορεύεις ;
Μὲ τρία παληοτάλαρα ποῦ πρόκειται νὰ λάβης,
ἔλα νάν τὸ ζητάσουμε σάν τι θὰ καταλάβης.
θὰ κρίσης τὴν ὑπόληψη καὶ τὴ συνείδησί σου
γὰ νάνε πλουσιώτερο μιὰ μέρα τὸ φαί σου !

Μιὰς μέρας κάλοπέραση δὲν σοῦ περνά τὴν πείνα
ἀλλὰ καὶ πείον ὄνειδος γὰ σὲ τὸν Κεφαλλῆνα,

γὰ σὲ τὸ γυννημένονε ἀπὸ ἀνδρεῖον αἷμα,
ποῦ κι’ ἡ Ἀγγλὶα ἔτρεμε τὸ σοβαρό σου βλέμμα
γὰ πωλημένονε νὰ γραφτῆς μὲ κόκκινο μελάνι
ἀπ’ ἄνθρωπο δοξομανῆ
π’ ὅλο τὴ βίντσα του κουνεῖ
καὶ τίποτα δὲν κάνει ;

Ἐσὺ καμάρι τῆς τιμῆς· ἐσὺ Κεφαλλωνίτη,
ποῦ δὲν ἀφίνεις τίποτα γὰ νὰ σοῦ ‘μπῇ στὴ μύτη,
ἐσὺ ποῦ κόσμους τριγυρνᾷς καὶ Λόντρες καὶ Παρίσια
καὶ στρίφτεις τὸ μουστάκι σου παντεῦ παλληκαρίσια,
ἐσὺ ποῦ σὲ στολίζουνε τῆς ἀρετῆς ἡ χάρες,
ἔχεις καρδιά νὰ πουληθῆς γὰ τέσσαρες δεκάρες ;
Κι’ ὅταν θὰ βγῆς στὴν ξενιτιά κι’ ὅταν θὰ πᾶς στὴν Πόλῃ
δὲ σκέφτεσαι πῶς θάβγουνε νὰ σοῦ φωνάζουν ὅλοι·
« τί κάνεις τὸν παλληκαρά καὶ τί βεργολιγίσσαι
Κεφαλλωνίτη χαμερπῇ ποῦ το’ ἐκλογὲς πουλιέσαι ! »

Αὐτὸ μονάχα νὰ σκεφθῆς τρομάρα θὰ σὲ πιάνη
κι’ ἂν θέλῃς τέτοια προσβολὴ νὰ μὴν άκούσης Γιάνη,
κι’ ἂν θέλῃς νᾶσαι τίμιος Κεφαλλωνίτης βέρος
πιάσε τὸν ὑποπράκτορα ποῦ θάρτη κατὰ μέρες
νὰ σὲ σιβάσῃ σάν ἄρνι
καὶ πέστου φόρα τὴ φωνή·
« νὰ σέβῃσαι παληάθρωπε τὰ Κεφαλλωνιτάκια »
κι’ ἂν δὲ σὲ βλέπῃ καὶ κανεῖς βγάρτου καὶ τὰ μουστάκια.

Γ. — “Ὡστε λοιπόν δὲν ἔννεϊς παράδες νὰ ζητήσω ;
Μ. — “Ἄν μάθω πῶς πουλήθῃς θὰ σὲ πείσοπατήσω.”

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. 5441Φ2.0022

πιστὸν σὲ θέλω στὸ τζαμί
κι' οὐχὶ προδότην δόλιον·
γιά τῆς πατρίδος τὴν τιμὴν
χτύπα τὸ μονοπώλιον·

χτύπα τὸ μονοπώλιον καὶ ζήτω τὸ Κορδόνι,
χτύπα το νὰ γλυτώσουμε τὰ ἀδελφὲς τοῦ Βρυῶνι.

Νὰ φύγουμε' ἀφ' τὸ πέλαο
τῆς αὐτοκρατορίας,
ποῦ μόνον τὸ Μενέλαο
σανίδα σωτηρίας

ἀφίνει γιὰ τὸν τόπο μᾶς ὁ Καῖσαρ ὁ Ῥωμάνος·
χτύπα το κι' ἐβαρέθηκα νὰ διοικῇ Τρουγιάνας.

Βάλε στὸ θρόνο τὸ Βιμεράτο,
κι' ἐναγκαλίσου τὸν Ἀντωνάκη,
δύσε κινίνο ὑδροχλωράτο
τοῦ φαρμακίστα τοῦ Νικολάκη.
Στὸ Μουφερράτο δύσε τὴ νίκη,
ψηλὰ νὰ στέκεσαι καὶ σὺ λιγάκι·
χτύπα τὸν Ἄθω καὶ τὸ Κοντίκι,
χτύπα τὴ γούνα τοῦ Παναγάκη.

Βλέπω λαμπρὰ τὰ πράγματα· κουνούπι δὲ γλυτρώνει.

Γ. — Τ' ἀκούω κι' εἶμαι σύμφωνος μὰ θὰ μᾶς φᾶν' εἰ Πρόνοι.

Μ. — Νὰ μὴ φοβᾶσαι τίποτα δεικὸς μᾶς εἶν' κι' ὁ Πρόνος,
αὐτὸ τὸ ἐβεβαίωσε κι' ὁ Μίμης ὁ Σβορώνος
κι' ἄλλα πολλὰ τοῦ κόμματος προσώπα μεγάλα

Γ. — Δὲν εἶν' εἰ Πρόνοι μοναχὰ φοβῶμαι καὶ τὴ Σκάλα.
φοβῶμαι καὶ τὴ Λειβαθὴ τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω
φοβῶμαι πῶς κι' εἰ τέσσαρι θὰ βγεῖν μὲ τὸ Ῥωμάνο
μὲς τὴν ὁρμὴ τοῦ κομπετί ὡς εἶδος κορδονάκι,
καὶ σὺ μὲ τὰ συγγράμματα θὰ μείνης τ' Ἀντωνάκη.

Θ' ἀρχινήσῃ τὸ μπαμπάκι
πανταχεῦ νὰ φυτευτῇ
καὶ θὰ ἰδῇς τὸν Παναγάκη
μὲ τὴ γούνα βουλευτῇ.
Κι' ἀν ἀρχίσῃ τὸ μπαμπάκι
νὰ φυτεύεται πολὺ,
καληνύχτα Δημητράκη
καὶ ἀρεβοᾶρ βουλῇ;

Τὸν Ἑλὸ τὸν φοβῶμαι.

Μ. —

Μὴ φοβᾶσαι πειθεῖν.

κι' ὁ Γαρμπῆς ἀφ' τὰ Φραγκάτα κατ' αὐτῶν φυσκομανᾷ.

Διληνάδες Φαρακλάδες τὰ θαρία τοῦ βουνοῦ,
ὅλοι θέλουνε τὴ Μίκα μὲ παντιέρα Καμπανεῦ.

Κι' ἔμαθα πῶς μιὰ τοιγκάνα κατεσκῆνωσε κοντὰ μου
καὶ τὴ βώτησα καὶ τὸ εἶπα πεῦ τὴν πῆρα στὸν ὄντά μου.

μάντεψε μωρὴ τοιγκάνα πεία θᾶν' ἡ ἐκλογὴ;

κι' ἡ τοιγκάνα μου ἔφηγε:

« γιουρεῦς' ἂν ἔχη τὸ παρᾶ

Ῥωμάνο θᾶνε τὸ χαρᾶ »

κι' ἐγὼ πεῦ λές, βρέ Γιάννη μου, τῆς εἶπα τῆς μαγίσσης,
αὐτὸ τὸ ξέρουμε κι' ἐμεῖς, προτοῦ νὰ τὸ ζηγήσης.

Νὰ μὴν κοιμᾶται Κράνη
τὸν ὕπνο τὸ βαθύ·
ζωστήτε μουσελμάνοι
τῆς Μίκας τὸ σπαθί.
Εὐπνᾶτε πολεμάρχοι,
ξυπνᾶτε τολμηροί,
χτυπίστε τὸ μονάριχ
τοῦ σκλάβου μᾶς θωρεῖ.
Τὰ χέρια σας τ' ἀκμαῖα
μὲ θάρρος καὶ μ' ὁρμὴ,
ἄς στήσουνε σημαία
στῆς Μίκας τὸ τζαμί.

Ὅρκος ἄς γίνῃ νέος
στ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ,
καὶ τρέχοντες γενναίως
μετὰ τοῦ Καμπανεῦ,
ἢ νικηταὶ νάρθητε
μὲ γιούριχ καὶ χαρᾶ,
ἢ ὅλοι νὰ χαθῇτε
ἀπάνου στὸν παρᾶ.

Γ. — Πῶς εἶν' τὰ Ληξουριώτικα;

Μ. —

Κι' οἱ πέντε μελετιώνται

καὶ τὰ καθολοκότσανα μισουρανὶς πετιώνται
ὕπὲρ τοῦ Μονοκρεῦσου μᾶς καὶ τοῦ Γιακουμακάτρου
ἀλλὰ κι' ὁ Μύδρος εὐτυχῶς δὲν πάει παρακάτου,
χάρην τῇ εὐχλωπτίᾳ του ἀκούεται κι' ἐκεῖνος·
σταθμαίως δὲ τὰ πράγματα καλῶς ὁ Μαντζαβίνος,
κι' ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴ χιονιὰ καὶ τὴ μεγάλη πείνα
πῆγε κι' ἐκομπινάσθηκε σὰν ἀφ' τὴν Ἀθῆνα.
Ἀλλὰ καὶ ὁ Βασίλειος γιὰ εὐνατὸς γραμμέναι
καὶ ὁ εἰσπράκτωρ Παναγῆς γιὰ τὸ Βασιλὴν σκίεται.

Ὁ Χαριτάτος κενεὸς δὲν ἔδεσε ἄερα·

ὁ Χαριτάτος θὰ σκεφθῇ τὴν τελευταία μέρα.

Δι' ἅπαντας ἐκφράζεται θερμῶς καὶ διαπύρως,

κι' εἶναι σπενδαῖος μᾶστορας γιὰ ἐκλογὴς ὁ Σπύρος.

Οὐχ ἥπτον εἶναι βεβαίον ὅπως εἰ Μονοκρεῦσαι,

πολὺ τὸ ἐφεβήθησαν τοῦ Παναγῆ τὸ μούσι

κι' ὁ Παναγῆς πεῦ τόμαθε καλλίτερο τὸ φτιάγει

καὶ τὸ χτενίζει ταχτικά κι' ὅλε βιφή τοῦ βάνει.

Γ. — Στὴ Σάμο τί νὰ γίνεται;

Μ. —

Στὴ Σάμο φίλε Γιάννη,

ἀγρίκησα πῶς θαύματα ὁ Ποταμιάνος κάνει,

κι' ἡ Σάμο καὶ ἡ Πύλαρο γιὰ δαῦτον ξεσπαθώνει,

κι' ἀσηκωθήκανε ψηλὰ τὰ φεῦδια τοῦ Βρυῶνι.

Παντοῦ τοῦ ἐξεδήλωσαν αἰσθηματα φιλίας·

κι' εἶπ' ὁ Βρυῶνης « ἄσχημος εἶν' εὖτος ὁ Ἡλίας ! »

Ὁ Μιλιτιάδης ἀγρυπνᾷ ἀπάνου κατὸν τρέχει

καὶ τὸν Κουτσὸ γιὰ σύμμαχο τοῦ Μαραθῶνος ἔχει.

Τρέχει στὴν Ἀσσο στὴν Πλαγιά,

καὶ χώνεται στὸ χιόνι

καὶ μὲ τ' ἀγγεῦτο τοῦ Σουγιά

τρυπάει τὸ Βρυῶνι.

— × × × × —
Ἐνα τραγουδάκι

στὸ Χριστοφοράκη

Γενῆς μεγαλοδύναμης ἀντάξιο βλαστήρι,

Κεφαλωνίτη γνήσιε, γενναῖο παλληκάρι

ποῦ στὰ Πηγὰδια ἐδειξες τὴ γενναιοδωριά σου·

καὶ Τοῦρκος δὲν ἐτόλμησεν ἀγκίστ' ἄρματά σου·

ἐσὺ ποῦ τὴν ἀνδρείαν σου δὲν περιγράφουν λέξεις,

σταμάτα τὴν καρότσα σου καὶ μὴ μᾶς κατατρέξης.

Πέρα γιὰ πέρα στὸ νησί, σὲ πόλεις καὶ χωριά,

τῶν συγγενῶν σου φαίνεται ἡ γενναιοδωρία

κι' ὁ κόσμος τῆς πατρίδος μᾶς, κι' αὐτοὺς ἀποθεώνει

ἀλλὰ καὶ σὲ ποῦ κάθεσαι κοντὰ μᾶς καμαρώνει

κι' ὅτι νὰ πῆς θὰ γίνεσαι κι' ὅτι νὰ θέλῃς κανεῖς

ἀλλὰ Χριστοφοράκη μου δὲν πρέπει νὰ ξεχάνῃς

πῶς ὅταν ἡ ἀπαίτησις τὰ ὅρια περνάει,

καὶ μὴν ἐκείνην ὁρμὴν μὲς τοῦ σπαρνάει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὅλους προθύμους θὰ μᾶς βρῆς εἰς ὅτι μᾶς φωνάξῃς,
κι' ἔχεις στὰ χέρια δύναμη τὰ πάντα νὰ τινάξῃς.
καὶ θᾶνε βέβαια μωρὸς καὶ μὲ τὸ παραπάνου
πᾶς ὁ ἐναντιοῦρένος εἰς θέλησιν Βαλλιάνου
κι' ἀφοῦ ἀκαταμάχητος ἡ θέλησίς σου εἶναι,
Βαλλιάνος ἐξυπνώτατος εἶσαι καὶ σὺ καὶ κρῖνε
ἂν εἶναι δίκχο νὰ κρατῇς τὸν κόσμον στὸ τσιγκέλι,
νὰ κἀνῃ γιὰ χατήρι σου ἐκεῖνο ποῦ δὲ θέλει.

Ἀχ νᾶμουνά σου καὶ νᾶχα τὰ καλὰ σου !
Ἀχ νᾶμουνά σου σαλίγκαρος μὲς τὰ μιώβολά σου !
Ὅλες τίς μέρες τοῦ Θεοῦ θᾶν τῆς ἔκανα γιορτάδες.
Ἐγὼ θὰ σκοτιζώμουνά νὰ βγάλω βουλευτάδες,
Ἐγὼ θὰ ἐπεδίωκα, ἐν ἀγαθοῖς διάγων
τοῦ βούρκου τοῦ βρωμέικου νὰ γίνωμαι παράγων;
Ἐγὼ θὰ ἐπεισμάτωνα σ' ἐκλογικούς ἀγῶνες;
ποῦ θᾶχα τὸ ἐλάχιστον τριάντα πριμαντόνες
γλυκὰ τραγούδια νὰ μοῦ λέν κάθε πρωὶ καὶ βράδυ,
κι' ἐπειτα θᾶσθυνα τὸ πῶς νὰ γίνεσαι σκοτάδι.

Οἱ βουλευταὶ Βαλλιάνε μου σ' αὐτοὺς τοὺς μαύρους
(χρόνους,

καλὸ δὲν κάνουνε σ' ἐμᾶς·

σοῦ λέω νὰν τοὺς βλαστήμῃς

κι' ὅχι νὰ τρέχῃς χάριν τοὺς στὴ Βάλτα καὶ στοὺς
(Πρόνους,

καὶ τ' ὄνομά σου τὸ τρανὸ τὸ πολυτιμημένο.
στὴ λάσπη τὴ βρωμέικη μὴν τῶχης μπερδεμένο.

— × × × × —

Η ΑΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ

— Τὴν εἶδες τὴν Ἀνθοῦλα;

— Τὴν εἶδα χθὲς ἀργά

κι' εἶδα καὶ τὰ μπαούλα

ποῦ μέσα εἶν' τ' αὐγά.

Εἶδα τὸ διπλωμάτη

πῶ γύρισε ξανά

ν' ἀνοίξῃ τὸ παλάτι,

νὰ μπουὶν τὰ ζωντανά,

Ἐφούσκωνε τ' ἀέρι

λευκώτατα πανιά·

τί θὰ μᾶς καταφέρῃ

μ' ἐτούτην τὴ χιονιά!

Τὸν εἶδα ποῦρθε πάλι

γιὰ ὦρες μερικὲς,

καφέδες νὰ μᾶς βγάλῃ

μ' ὑπόσχες γλυκὲς,

Καὶ πάλιν χέρι, χέρι,
νὰ φύγη μὲ χαρὰ
ὡσάν τὸ περιστέρι
π' ἀπλώνει τὰ φτερά.

Μᾶς ἔφτασε τὴν Τρίτη,
ὁ τσάρος ὁ τρανὸς
κι' ἀνοίχτηκε τὸ σπῆτι
ὡς ἄλλος οὐρανὸς

Κι' ἐστέκονταν οἱ φίλοι
μ' ἀδάσταχτη χαρὰ,
κυττώντες τὸ ζιμπίλι
ποῦ εἶχε τὸν παρᾶ.

Δὲν κλαίω τὴν Ἀνθοῦλα,
δὲν κλαίω τὰ πανιά,
κλαίω ποῦ βλέπω δοῦλα
ἐσὲ Κεφαλλωνιά!

NOTEΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

1. — Τί θέλεις μελοδράματα
ν' ἀκοῦς καὶ μπασαβιόλα,
ποῦ τὰ δικά σου πράματα
τὰ ὑπερβαίνουν ὅλα.
2. — Τὰ γιαλιὰ στραβώνονται
γι' ἄλλα μάτια γιαλίνα·
λόγος ποῦ λυγώνονται
εἶναι τὰ μετάλλινα.
3. — Σὲ θεωρεῖα βιζαβί
τὰ μάτια μου πετιῶνται
ποῦ δύο μένουνε βουβοὶ
καὶ δυὸ γλυκοκυτιῶνται.
4. — Ὅλοι βαρέθηκαν νὰ σὲ κυττᾶνε
ἀφοῦ δὲν ἔχεις καλοὺς σκοποὺς·
γι' ἀγουροσύνη σὲ παρατᾶνε
σάν τὰ σταφύλια τῆς Ἀλουποῦς.

Φλάκ-Φλούκ.

Ἐτοιμὲ φέρετρα λαμπρὰ ποῦ νᾶνε μιὰ πιτούρα,
εἰς τὴν Καμπάνα θαῦρετε, τοῦ Μέμου τοῦ Βαντούρα.
Κάθε του κάσα ὡμορφὴ κι' ὠραία καμωμένη
ποῦ δίνει εὐχαρίστησιν τ' ἀνθρώπου νὰ πεθῇ,
νὰ κἀνῃ τὴν φιγούρα του στὸ Δράπανο μὲ θαύτη,
καὶ νὰ καλοτυχίῃται ἀπὸ τὸ νεκροθάφτη!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐνηκολογήθη ἐνταῦθα τὸ νεότευκτον ἀτμόπλοιν « Εὐ-
τυχία » ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Εὐαγγελινεῦ Ἀμπατιέλου, πλει-
αρχούμενον ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ναυτικοῦ κ. Ἀνδρέου
Ἀμπατιέλου.

— Ἐπίσης ἐνηκολογήθη καὶ τὸ ἀτμόπλοιν « Φισκάρδον »
τῶν ιδιοκτητῶν κ.κ. ἀδελφῶν Πατρικίων. Ἀνκμύνεται
δὲ καὶ τὸ « Δολύχιον » τῶν αὐτῶν ιδιοκτητῶν. Οἱ ἀδελφοὶ
Πατρίκιοι εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου συνδεθέντες διὰ τῆς
ἐργασίας των ταύτης στενωῶς μὲ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ βρη-
θεῦντες αὐτήν.

— Πρωτεβουλία τῶν κ.κ. Χ. Φορέστη, Α. Ἰγγλέση καὶ
Θ. Μεταξά συνιστᾶται ἐν τῇ εἰκίᾳ Α. Μεσχοπούλου λέσχη,
ἧς ἡ ἑλληψις ἦτο λίαν ἐπαισθητή. Ἰδρυταὶ προθύμως ἐνε-
γράφησαν τὰ μᾶλλον ἐγκριτὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας καὶ
δὲν ἀμφισβאלλομεν ὅτι πάντες οἱ δυνάμενοι θὰ ἔλθωσιν ἀρ-
ρωγῇ πρὸς πρόσδον τοῦ ἔργου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΤΙΜΩΝ.

Συνεπεία τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος ὡς
καὶ τῆς σχετικῆς ἀξίας τῶν ὑλικῶν τῶν ἐγκατα-
στάσεων, ἡ ἐταιρία εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον
θέσιν νὰ ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὰς τιμὰς πωλήσε-
ως τῶν ὑλικῶν τούτων συνεπεία τῶν ὁποίων αἱ ἐγ-
καταστάσεις θέλουσιν ἤδη στοιχίζειν πολὺ εὐθινώτε-
ρον ἢ πρότερον.

Ἀγγέλουσα τοῦτο εἰς τὸ κοινὸν ἡ ἐταιρία, ἐλπί-
ζει ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγκαταστήσωσιν τὸν
ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν, θέλουσι σπεύσει νὰ προβῶσιν
εἰς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐπωφελοῦμενοι τῶν
λίαν συμφερούσων τιμῶν,

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Μόνον ἓνας Ματαράγκας εἶν' ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ
νὰ σοῦ ἐτοιμάσῃ ροῦχα κι' ἡ ψυχὴ σου νὰ χαρῇ.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὸ καινούργιο μαγαζί,
γιὰ κοστούμια, γιὰ ταμπάρα γιὰ γελέκια φαντεζί.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὰ κασμήρια τ' ἀγγλικά
νὰ ραφτῇτε καὶ μοδέρνα καὶ συγκαταβατικά.

Μεγάλην ἀποθήκην καπνῶν καὶ σιγαρέτων ὅλων
τῶν καταστημάτων, ὡς καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ τοῦ Κου-
λουριώτου, θὰ εὑρετὲ εἰς τοῦ Διον. Γκεντιλίνῃ ἐναν-
τι πηλοποιεῖου Βανδωρῶν.